

ÅSA
KALMÉR

NAKET

DET MEST
INTIMA

ÅSA KALMÉR

NAKET

DET MEST
INTIMA

**ROMANUS
& SELLING**

www.romanusochselling.se

ISBN 978-91-89051-81-2

Copyright © Åsa Kalmér, 2022

Omslag: Sara R. Acedo

Tryck: Livonia Print, Lettland 2022

*Tack för att jag har fått träda in i era innersta rum
om så bara för en stund*

Förord

JAG MINNS EN artikel jag läste på 1980-talet som handlade om att vi i erotiken söker återskapa den närhet vi får som spädbarn tillsammans med våra föräldrar, exempelvis kroppsmindet av amningen, det spädbarnet upplever när det suger på bröstet. Hud mot hud. Den bilden har stannat kvar hos mig och jag tror att det är så. Spädbarn upptäcker världen med munnen och det gör vi även som vuxna i erotiken. Om våra första relationer i livet har varit kärleksfulla och ömsinta är det nog den kärleken och närheten vi vill återuppleva som vuxna, att våga vara skyddslösa och sårbara. I det erotiska mötet uppslukas vi av varandra när vi släpper kontrollen och följer med kropparna ut i orgasmen och blir ett, i en förbindelse med evigheten.

Livet pågår; vi arbetar, bildar familj och försvinner in i karusellen där den egna tiden och det egna rummet knappt existerar. Vi tar hand om barn och pratar om barn och som föräldrar kämpar vi för att hålla ihop familjen och se till allas behov. Vi pratar inte sex, det varken går eller hinns med. På parmiddagarna får inte den intimiteten plats.

I mitten på 1970-talet kom *Hiterapporten*, som bestod av sexualupplysaren Shere Hites djupgående intervjuer med 3000

kvinnor om deras samliv och missnöje med penetrationssex. Jag och en killkompis satt i vår trappuppgång mitt i natten och läste högt ur den. Vi hade ingen relation med varandra, men var nyfikna. Vad gjorde han i sängen? Vad gjorde jag? Vi var 17 år. Det var spännande och lärorikt att få ta del av 3000 kvinnors redogörelser och bekännelser om sitt kön och sexliv. Sedan dess upplever jag att det har skapats en tystnad kring sexualitet och intimitet förutom den explicita exponeringen av den sexualiserade kroppen.

Min kropp har menstruerat, fött barn, ammat, älskat, blivit sjuk och nu är jag enbröstad. Efter fyra år har jag äntligen lyckats sova naken igen, lärt mig att stå ut med min stympade kropp och mitt ärr. Rynkor och gråa strån är bagateller. Min kropp är som ett åldrat träd med många starka grenar och djupa mönster i barken, men fortfarande full av liv och lust.

När jag var i New York 2011 fanns det en sexspalt i ett nöjesmagasin. Den handlade om ett medelålders par som inte nådde fram till varandra sexuellt. Var och en hade de slutit sig. Det fick mig att fundera över vad som sker i sängkammaren när par har lämnat småbarnslivet bakom sig och kanske genomlevt både en och flera relationer och separationer. Vad gjorde mina väninnor med sina partner? Var det jag och min man gjorde det alla andra gjorde? Var det jag fantiserade om normalt? Jag hade ingen aning. Fanns det något mer att upptäcka? Kunde vi lära något av varandra? Jag längtade efter att få lyssna till andras erfarenheter, lustfyllda som sorgliga, allt det som ett liv orsakat och förorsakat. Det mesta var hemligt och outtalat. Jag ville veta.

Alla tjugoen kvinnor som har medverkat i boken är anonyma. Namn, yrken och åldrar är fingerade för att göra deras

vittnesmål mer allmängiltiga. Deras bekännelser är modiga och utlämnande och jag vill skydda avsändarna. *Naket – det mest intima* är ett tidsdokument som sträcker sig från 1927, då den äldsta kvinnan som nu är 94 år är född, till 2021 då den yngsta kvinnan i boken nyss fyllt 40.

Jag känner en samhörighet med alla jag har lyssnat till, och deras berättelser jag har nedtecknat. Det är erotiskt, drastiskt, vackert och ibland smärtsamt om det mest intima – erfarenheter de aldrig har talat om, ens med sina närmaste. Avslöjanden som jag inte anade att jag själv så väl skulle känna igen mig i. Jag hoppas att du som läser ska försjunka i varje enskild kvinnas innerliga röst om sexualitet, kärlek och död.

Åsa Kalmér, sent i november 2021

»Jag var mindre vaken på
mina egna sexuella behov
när jag var yngre.«

JAG HAR EN stor del av mitt liv som jag inte är formulerad kring – varför är det så? Jag har pratat ganska mycket om sex med väninnor i olika åldrar, men inte så mycket på senare år. Det kanske handlar om att man är mer sårbar senare i livet, att man är skörare. Det är mycket annat i livet som tar fokus och sexlivet hamnar i skymundan. Man kanske inte delar lika mycket kring det för att det finns en idé om hur man tycker att det borde vara och så är det inte så.

Man skulle behöva prata lite mer om hur man klarar pucklarna i familjelivsträsket. Det finns ju någon slags latent diskussion i filmer och så, att alla får för lite sex. Killarna är så besvikna och tjejerna så trötta. Jag tycker att det är mer intressant att prata om vad det är som förändras. Kroppen förändrar sig i graviditeten ... man får andra typer av kroppskärlek, som ömheten för sitt barns kropp.

En sak jag skulle vilja prata mer om med mina väninnor är – vad är det jag verkligen tänder på nu, när jag är lite äldre och vad är det jag tycker om? Där är jag inte helt framme heller. Det finns mer att lära också i mötet med andra människor. Det

är ju den här förhandlingen: Vad är jag villig att ge upp och vad vill jag inte ge upp, hur mycket blottar jag, hur mycket blottar jag inte?

Jag var mindre vaken på mina egna sexuella behov när jag var yngre. Jag menar, när man var ung var det så viktigt att bli omtyckt. Det var så viktigt att verka vara någon som man kanske inte alltid var. Sex har varit en frizon för mig, mer än bara ut och flörta, för mig är sex så basalt. Jag kan inte spela så mycket spel i sexet. Det går inte, plus att jag alltid är lite rädd för människor. Får jag röra vid dem lite grann så känns det bra. Får jag kroppsligt gå närmare en människa mår jag bättre och blir mindre rädd.

Vi tar med oss mycket av det sociala spelet in i sexet vilket är tråkigt. Jag gör det ju själv. Vi är inte så fria som vi skulle vilja vara. Det handlar egentligen om att snacka mer. Många har aldrig mött den sexuella frigörelsen där jag kommer ifrån. Varken min mamma eller pappa var sexuellt frigjorda överhuvudtaget, inget av deras syskon. Den fanns inte.

Samhället tillåter mer udda sexualiteter idag utan att det är en så stor grej. Samtidigt som man har trubbel med överexponeringen av det visuella, en visualisering av sex som är märklig. Det finns en prydhets idag på ett annat sätt. Det här att man ska vara så käck och snygg hela tiden, tänker jag, kanske går in i hela sexakten. Å andra sidan finns det ett superjämligt samspel på ett annat sätt som inte fanns förut.

Jag växte upp på landet i ett hus utanför stan, i ett bysamhälle. När jag blev ihop med en tjej då fick pappa tilt i huvudet. Det blev svårt för honom, för han älskade mig och han gillade henne, men han kunde inte få ihop de här världarna. Han är uppvuxen på en fattig bondgård, född 1926. Det fanns inte språk för någonting. Han ringde och sa att det finns så många

högerextrema som kommer att hota och skada er. Han trodde att vi skulle bli misshandlade till döds. Min pappa kunde inte förstå att man kan vara attraherad av någon av samma kön. För mamma var det helt *sömlöst* och hon är inte speciellt progressiv, men det var inga problem. Hon hade så mycket lättare att tycka om kvinnor och tjejer överhuvudtaget. Mamma tyckte att det var mysigt.

Om man är två tjejer spelar man med samma förutsättningar. Just det här att killar lättare får orgasm än tjejer gör också sitt till. För tjejer är det ungefär lika eller det handlar mycket om personen och hur relationen är.

Min första tjej var otroligt sexig och hade mycket mer av det här manliga utspelet, med min andra tjej hade jag kanske lite mer av det. Det handlar om hur bra man känner sig själv och om sexuell kunskap. Det handlar också om hur man får orgasm och om hur lätt man får orgasm och det kan skilja sig jättemycket. Den första, hon var försigkommen rent kroppsmässigt, tog mycket initiativ. Det kan skifta blixtnabbt. Det är det som gör att det blir dynamiskt och det kan vara en humörsgej.

Jag kan sakna att vara med en kvinna eftersom det är mycket enklare att förstå varandras sexualitet, tror jag ändå. Det är lite systerskapet i det, som alltid är trevligt och som är svårt att hitta på samma sätt med killar. Samtidigt är det något med killar, något raster ibland som man inte får med sig, som gör det lite spännande, något man inte riktigt fattar.

Sexualiteten skiljer sig åt mellan individer. Det är stor skillnad på olika kvinnors sexualitet och på olika mäns sexualitet. Det är klassiskt, att man pratar om att männen har mer visuella behov av att se penetreringar. Det kan jag gå igång på. Jag ha-

tar sådana där kvinnliga porrfilmer med massor med mysypis i rosa, sjukt ointressant. Då tittar jag hellre på hårdporr för det kan jag gå igång på, om jag får äga kontrollen i det, då är det trevligare än kvinnoporr.

Det kanske finns fler gemensamma nämnare för kvinnor och det kanske har lite med fysiologin att göra, hur man får en vaginal orgasm eller klitorisorgasm. Jag kan känna en likhet med den manliga sexualiteten, att pumpa mot någon, det är någonting i det som jag går igång på och samtidigt att ta emot, det är dubbelt. Men om det är en mer manlig grej, I don't know?

Jag var superförälskad i en kille på högstadiet, och så var det äntligen fest. Jag spanade på honom och han på mig. Och så skulle *det* hända och vi försökte ha sex men det gick inte. Han kunde inte komma in för att jag var spänd. Det var pinsamt och han var en sådan cool kille, men också blyg och jag var ju blyg, så det blev ingenting.

Det fixade inte jag. Jag måste onanera med någonting, pröva att penetrera mig själv. Skulle det vara så svårt att ha sex måste jag pröva själv. Jag tog en gurka och det gjorde lite ont, men sedan var det fixat.

Sedan hade jag något bisarrt semestersex i Grekland. Det var uselt men det var då jag blev av med min oskuld. Han bodde högst upp i en penthousevåning, på ett hotell som han typ ägde. Det hade varit mycket bättre om det hade hänt med den unga killen. Vi tyckte ändå väldigt mycket om varandra.

Några har varit outstanding. En kille, en annan högstadiekompis, var tillsammans med en av mina bästa kompisar. Då var det ovanligt med stadiga par. I någon sådan här återträffsveva träffades vi och det var helt fenomenalt sex. Jag var inte intresserad av en relation och var inte intresserad av

honom som person heller, men han var en fin människa, totalt här och nu. Alltså, dels var han helt säker på vad han ville, hur han ville göra och kunde hitta det där lugnet, och så har det att göra med snoppen, snorren, vilken size och form den har. Han hade en snopp som var lite bredare i basen. Det tyckte jag var intressant. Det var inte porrfilmssnorren ... inte så stor, utan en helt annan. Rent fysiologiskt passade vi perfekt.

Jag kan få vaginala orgasmer och det fick jag med honom. Han kom åt, inte bara klitoris, utan kring hela vaginan, hela det området är ju jättekänsligt för tryck.

Många är så skamsna. Det kan jag bli själv ibland när jag möter någon som triggar min nervositet eller min självmedvetenhet på något vis, men med andra känner jag inte det. Han var närvarande. Jag har både maskulina och feminina drag och det tänkte han på. Det var inget förspel som: om du gör det här, så gör jag det här och sedan kör vi. Inte heller direkt penetrationssex utan först supernära och lugnt och sedan en penetration och *bam*: Orgasm! Vi var bara synkade. Det var effektivt.

Det finns inga ord. Man skulle vilja ha sköna ord som inte känns belastade. Det har varit tabu. Det har varit skamset. Snorren låter lustigt och kuk är lite provocerande, lite porrigt och dramatiskt, men har gått ner i dramatik nu, som fittan.

Ibland när jag står på matcher och skriker: »Men fitta!« Vad sa jag nu? Det är ju sådana där gamla skolidrottsuttryck. Där står jag som femtioåring och slänger ur mig massor med könsord och sedan efteråt, vad fan, det här kan jag inte säga. (*Skrattar.*)

Jag har aldrig varit speciellt stabil. Första gången jag upplevde att jag var en stabil person var när jag var gravid, lugn och cool. Men det var förvånansvärt svårt att föda. Efter ett

överfullt sjukhus och en hel natt med värkar och meditation åkte vi hem, sedan in igen, jag tog lustgas och tappade helt fokus. Det slutade med att de fick ut henne med tång.

Kroppen förändras efter graviditeterna, den blir tyngre. Kroppen blev ett annat verktyg, inte det verktyg som jag var van vid. Jag tyckte inte om den på samma sätt. Den var svårmanövrerad. Det tog faktiskt många år innan jag hade någon *feeling*. Nu känner jag igen min kropp igen, känslan är tillbaka.

Hela amningen gjorde att bröstet inte var erogena. Det gav inte den effekten att beröra dem. Fast jag tyckte att de var tjugiga för jag har inte så stora bröst. Jag hade ju större bröst då ... men det genererade inget sex. (*Skrattar.*)

Jag har massor av erogena zoner, mycket nacke, höft, inte mycket fokus på bröst utan mycket mer höft, rygg, nacke och hals. Jag har aldrig varit inne på fötter. Jag är lite nyfiken på det för vissa kan gå igång supermycket på det, både tjejer som jag känner och killar. Men nacklinjen, hur vacker som helst, sensuell ...

Jag har lätt att få orgasm men det går i perioder och det var lättare att få orgasm innan jag blev gravid. Det handlar mycket om relationen. Vissa dagar är man mer stum.

Fast jag inte har jämna menstruationer längre kan jag fortfarande bli otroligt kåt. Jag börjar närma mig klimakteriet men i cykeln är det klockrent när jag har ägglossning, då blir jag enormt upphetsad och sedan precis före mens. Det är de två stora zonerna.

När man får barn förändras hela kroppen och hela självcentreringen, allt det här totala fokuset på mig och mitt liv och min njutning blir inte lika stort. Kroppen blir en servicestation med tider och olika behov, man är mat, man är mys, man är så mycket på beställning. Det *nakna mötet* med partnern blir

någonting annat, mer ömsint. Att ha varit med om en födsel ihop är en stor sak. Innan kunde man ju spela lite, utmana mer och kunde tillbringa ganska mycket tid med att ha sex under en längre tid. Det var för mig helt ointressant efter att ha fått barn. Jag ville ha en quick fix om det skulle vara. Orkade inte hålla på en massa. Det ska kännas mysigt ... men naknare och råare ... Det behöver inte vara något förspel.

Jag tycker nog att det är jämställt i sängen i vårt förhållande nu, inte hela tiden kanske. Det går lite upp och ner. Ibland blir vi så slöa i sexet. Vi har inte så ofta sex och ibland är jag inte jättesugen. Fast min man kanske vill och då har vi sex. Sedan kan jag bli tänd ändå under tiden men ingångsgrejen är bara, jaha puh, okej ... Det handlar om tajming, vilka intervall man har på en dag när man ses. Ofta är det tidig morgon eller sen kväll, inte alls mina favoritstunder för sex. Det är en helt annan grej på sommaren när man vaknar i gryningen och har sex och sedan somnar om. Men på vardagarna eller helgerna då vill jag sova klart, vill inte vara trött. Det finns andra tidpunkter på dygnet som jag hellre skulle vilja ha sex, men då är jag alltid iväg och gör någonting annat. För män är testosteronet på topp på morgonen. Det vore jäkligt ballt att vakna upp med stånd! Tänk om det vore så för oss, att vakna superpilsk. Det hade varit roligt. (*Skrattar.*)

Hela den här sagan om att män vill ha sex oftare än kvinnor kanske just handlar om när det är tillfälle, när på dygnet man är kåt. I önskevärlden skulle man ha en siesta mellan typ halv två och halv fyra. Man får vara ledig och har ätit lite grann. Man kan chilla ner och bara ha lite *livsnjut* och sedan kan man gå tillbaka och jobba.

Jag oroar mig för att min dotter inte onanerar. Jag vet inte hur jag ska komma åt det för om hon inte gör det måste jag få henne intresserad. Att börja undersöka och hitta människor

hon kan prata om det med. Har du testat det här för det här är skönt? De här områdena känns bra. Så att man vet. Hon tycker fortfarande att det är lite skämmigt. Vi bor ju så trångt, så jag tror inte att hon gör det. Min son gör det och tycker att han är superbra på att gömma det, men det är han inte, det sker under täcket, i badkaret, ja, på massor med ställen. Onanera är definitivt bra. Att verkligen ta reda på vad som får ens kropp att komma i njutning, *peaka* och att experimentera med det. Det kan handla om att söka en position eller söka sätt att göra det på.

Jag började tidigt. Jag kommer ihåg något bisarrt tillfälle, på något läger i fyran eller femman. Vi låg flera stycken i en säng och så låg jag och onanerade bredvid de andra och smög, och dagen efter sa en kompis: »Du bara låg och vibrerade eller skakade.« De hade ingen aning. (*Skrattar.*)

Några fantasier jag skulle vilja leva ut kan vara att ha mer sex utomhus på oväntade ställen och med oväntad tajming. Det skulle vara kul om man fick nytändning eller en flört för att bara utmana det, det lite förbjudna, men det kan man inte göra. Jag har en massa fantasier men vet inte om jag måste leva ut dem? Jag onanerar och fantiserar om olika scener, det är liksom *flavour of the week*. Ibland kan det vara sexscener jag sett i något filmklipp, som jag ser mig själv i. Inga personer jag känner. Ibland kan det bara vara sådana där råa scenerier, det kan jag gå igång på när jag spelar upp det i huvudet. Ibland kan det vara någon som jag har träffat förut och haft en natt med eller suttit i möte med. Jag gör det när jag är ensam hemma men det har väl hänt att jag har gjort det på andra ställen också, på jobbet, på toaletten ...

Frigjort sex ska inte vara ett problem. Fast det är ett problem. Om jag hade varit ute på ett one-night-stand kunde jag

skämmas lite grann som tjej, istället för att känna att det här var najs.

Jag kan tänka mig att det är kanske mellan sextio och åttio som jag har knullat, män och kvinnor, mest män. Nä, det kanske inte är så många, kanske är runt sextio ...

Vid ett par tillfällen har jag haft gruppsex. Det har varit spännande och jag har velat undersöka, men jag är inget bra på det. Jag har en fantasi om det, att det här kan bli så himla skönt, att det är hur häftigt som helst fast sedan har jag tappat sugen ... mitt i. Första gången drog jag mig ur lite grann, kunde vara lite *voyeur*, men det passar inte riktigt min sexualitet för jag vill verkligen ha den här sensibilitetsbubblan, när man bara kan gå in i allt som känns. Jag vill inte ha det där sociala spelet och jag är dålig på att prata i sexet. Jag vill lära mig prata sex och när man ska vara exempelvis tre då måste man ha en kommunikation. Vid ett tillfälle var det två gamla skolkompisar från gymnasietiden, helt *weird*, en kille och en tjej och vid ett annat tillfälle också en kille och en tjej. I det ena fallet var jag mest tänd på tjejen och i det andra fallet var jag liksom ... tappade jag fokus, och då när jag drog mig ur höll de andra på och jag var lite vid sidan om. Andra gången var det lite mer *intense*, men det är inte min grej. Jag kommer ur dynamiken. Träffar man rätt personer blir det nog inga problem.

Ibland ger jag upp på män – ska jag skaffa mig en kvinna istället? Men då kommer jag att sakna det manliga könsorganet. Det är så larvigt, för jag har inte utforskat hela den kvinnliga sexualiteten med massor av attrapper och den biten, för det kan ju finnas bra substitut. Åh, jag tycker att det är fascinerande med det manliga könsorganet. Jag tänder verkligen på det. Det är väl att det blir så skönt, alltså direkt, plus att snoppen inte har en aggressiv form. Den är ganska gullig i formen.

Det är lätt att tycka att den är härlig och skojig, samtidigt är den också symbolen för enkel, rak njutning.

Det var med min förra kille. Vi gick på folkhögskola ihop och höll på med bilder och det fanns en penisförtjusning hos oss båda. Vi hade tagit bilder, så när jag sitter och går igenom gamla bilder, shit, de här kan jag faktiskt inte ha i familjealbumet. Han står naken och spanner biceps, med stånd! Allting är ju digitalt idag, men min nuvarande man tog inte digitala bilder förrän vi blev ihop, så hans bilder är vårt liv och framåt. Men jag har ett digitalt *bildliv* innan honom. Jag insåg snabbt att det här måste jag nog ... för om min man skulle få se ... det vore inte bra.

Det våldsamma attraherar mig. Sex har ju varit en utmaningsakt från min sida också. Jag har använt det som ett slags verktyg, knuffat på folk. »Nuppa med mig.« Har varit jättejobbig under vissa perioder om jag ville utmana någon snubbe i sängen. Jag har tänt på det och explicit sökt det. I den första kontakten hittar jag den utmaningen, där man också använder kraft. Jag vill absolut inte ha något uttalat våldsamt i sängen men gärna använda kraft. Det är sextigt. Jag har inte hållit på med några slags piskor eller blivit bunden. Hårt tryck tycker jag är häftigt men inga slag, det går jag inte igång på.

Analsex är en helt annan typ av triggning. Jag har inte speciellt ofta analsex men det är skönt ibland. Det är ju en otroligt spännande känsla. (*Skrattar.*) Ibland får jag tillfredsställa mig själv lite grann samtidigt. Det behövs. Att få orgasm med analsex är inte lätt och det är inte i alla möten det funkar.

Ibland tycker jag att det är jätteskönt att bara ligga på rygg sådär traditionellt. Ibland är det skönt att stå på alla fyra. Tycker om att bli slickad, men inte speciellt ofta, och inte för länge. Jag kan komma vaginalt, men jag pillar också och då gör jag det själv. Det där akrobatiska har varit roligt men det

är svårare att få till njutning då. Man behöver koncentrera sig inåt, då vill man inte hålla på och balansera.

Jag har inte älskat så många ... fyra. Min gymnasiepojkvän var jag kär i och jag har älskat min tjej och min förra kille och min nuvarande man, men det är helt olika kärlekar.

Den första blev jag kär i på gymnasiet och han var en akademiker, brat-unge, en experimentell person, skitsnygg och levde i en helt annan värld än jag. Vi hade tyska ihop och träffades på fester och till slut ... Han var såklart blyg. Många har trott att jag är en tuffing för att jag har sett ut som en tuffing under delar av mitt liv. Det är jag inte, men det trodde nog han. Vi blev superkära och hade den första experimentella sexleken med varandra. Det var bara skoj och lek. Han ville att jag skulle komma och kolla när han satt och spelade gitarr, för Jimi Hendrix-komplex hade alla, han också. Jag var otrogen mot honom när jag var ute och reste. Han tågluffade med sina kompisar och jag med mina. Han var taskig och jag skämdes eftersom jag hade varit otrogen. Jag hade svårt att försvara mig.

Vi tog kontakt med varandra efter femton år och han sa förlåt. Då blev vi lite småförtjusta i varandra igen och förstod varför vi tyckte om varandra, men behövde inte fullfölja någonting. Han är fortfarande en av de människorna jag älskar, för alla som jag har älskat finns på olika ställen i min kropp ... är helt olika typer av kärlekar och alla är väldigt olika.

Min andra kärlek blev kär i mig innan jag blev kär i henne. Då var jag i en period när jag träffade många människor, var ute och levde livet. Vi sågs på olika workshops. Hon var en

sådan skön och lekfull människa. Vi blev ihop och det var bara självklart. Vi gick från en härlig vänskap till att bli kära. När jag tänker på den kärleken var det den där sommaren vid havet, ute på klipporna ... Vi bodde ihop i flera år och hon är en ordningsam människa. Jag har aldrig varit det. Det är så roligt för nu är jag i ett sådant förhållande igen och jag känner alltid att de som är lite mer ordningsamma än jag, är lite mer vuxna. Känner mig mer barnslig i de relationerna, att jag inte riktigt är i nivå. Då får jag istället bjuda in leken i de förhållandena.

Relationen med henne avslutades långsamt. Sedan gick den över i vänskap igen. Det var jag som ville avsluta och det tog henne hårdare men vi är nära vänner nu. Det är tryggt att ha en bra vänskap med en människa som man har varit i så många olika känslöstämningar med. Jag ska fråga henne om det är något som skaver för henne? Jag tror inte det. Det var en otroligt lycklig period i mitt liv.

Världen var stor och direkt efter blev jag ihop med en annan, en kille. Det var en mycket speciell kärlek. Jag var helt betagen i honom. Det var många bottenar, en kärlek som var jättestark. Skulle jag välja en skulle jag välja den, för att jag tror att det var ... Det var helt andra delar av min själ som var i spel. Han var konstnärskille, lågmäld, ganska blyg, känslös och supermacho. Han lekte med den där supermachogrejen hela tiden. Det var det som var så extremt förföriskt med honom. Sedan hade han en ljuvlig familj omkring sig som jag också blev kär i. Han var känslig och hade det besvärligt, var sjuk, tappade energi och blev deppig. Jag hade inte behov av stabilitet, vilket han hade. Han slutade älska mig innan jag slutade älska honom. Han vågade inte säga det så till slut fick ju jag göra slut åt honom. Det var otroligt sorgligt. Jag var fruktansvärt ledsen under en lång tid ... ett halvår, ett år gick ...